

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Milana Taubera a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně: **K. T. D.**, bytem ... zastoupena Mgr.Pavlem Rybářem, advokátem se sídlem 5.května 163, Sokolov proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** se sídlem náměstí Hrdinů 3, pošt.schr. 150/SO, 140 21 Praha 4 v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 15.10.2009 čj: CPR-10761-1/ČJ-2009-9CPR-C235

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 15.10.2009 čj: CPR-10761-1/ČJ-2009-9CPR-C235, kterým bylo zamítnuto jako opožděné podané odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Plzeň, oddělení povolování pobytu, ze dne 29.6.2009 čj: CPPL-24803-1/ČJ-2008-64PP3 o zastavení řízení ve věci žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že nesouhlasí se žalobou

napadeným rozhodnutím, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně mělo být přezkoumáno bez ohledu na včasnost podaného odvolání. Při podání odvolání nebyla lhůta pro jeho podání zachována o jeden den. V odvolání však žalobkyně uvedla konkrétní okolnosti, které vysvětlovaly její postoj k rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalobkyně je trestána za to, že poslední den lhůty pro podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, byla ošetřujícím lékařem uschopněna po prodělané nemoci. Prvostupňový správní orgán přehlédl argumenty žalobkyně, že žádost podala včas, protože byla zachována třídní lhůta po podání žádosti, když podání v řádné lhůtě bránily okolnosti na vůli žalobkyně nezávislé. Poukázala na sňatek, který uzavřela s mužem, který má na území ČR povolen trvalý pobyt.

Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie ve vyjádření k podané žalobě poukázala na obsah spisového materiálu a průběh dosavadního řízení s tím, že poslední den lhůty pro podání žádosti o povolení na území České republiky bylo pondělí dne 8.6.2009. Žádost mohla být podána účastníkem řízení, zmocněncem nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a to i bez náležitostí. Žádost však žalobkyně podala až dne 10.6.2009. Žalobkyně v odvolání poukazovala na to, že byla do 8.6.2009 nemocná, uvedeného dne jí byla léčba ukončena. Úřední záležitosti mohla řešit až dny následující. Správní orgán poukázal na to, že ve spise je založen dokad o zajištění ubytování s datem vyhotovení dne 8.6.2009, výpis z účtu k témuž datu. Pokud mohla žalobkyně vyřizovat tyto úřední záležitosti, mohla podat i žádost o povolení k dlouhodobému pobytu. Pokud žalobkyně v podané žalobě zmiňuje, že uzavřela sňatek s osobou, která má na území trvalý pobyt právní orgán poukázal na to, že v době podání žádosti žila žalobkyně na území České republiky sama, uzavření sňatku v této souvislosti se může jevit jako účelovým. Navrhla zamítnutí podané žaloby.

Je nutno poznamenat, že žalobkyně jako žalovaný správní orgán označila Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, která vystupovala v daném řízení jako odvolací správní orgán. Od dne 1.1.2011 nabyl účinnosti zákona č. 427/2000 Sb., kterým byla provedena novelizace zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Agenda dlouhodobých pobytů přešla na Ministerstvo vnitra jako na prvostupňový správní orgán, jako druhostupňový správní orgán byla zřízena Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, která je organizační složkou Ministerstva vnitra (§ 170a zákona č. 326/1999 Sb., ve znění platném a účinném od 1.1.2011. Podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) je v řízení o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu žalovaným ten správní orgán, který rozhodoval v posledním stupni nebo správní orgán, na který pravomoc takového orgánu přešla. S přihlédnutím k výše uvedenému soud dovodil, že postavení žalovaného správního orgánu má ze zákona Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska námitek v žalobě uvedených, neboť jejich rozsahem je soud vázán, po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili s takovýmto postupem výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání dne 10.6.2009. Řízení o této žádosti bylo ukončeno usnesením Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorátu cizinecké policie Plzeň ze dne 29.6.2009 čj: CPPL-24803-1/ČJ-2008-64PP3, kterým bylo řízení zastaveno. V odůvodnění správní orgán

vedl s odkazem na ustanovení § 47 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Bylo konstatováno, že posledním dnem lhůty byl den s datem 8.6.2009. Žádost byla podána dne 10.6.2009 s tím, že žadatelka předložila lékařskou zprávu, ze které vyplývá, že od 1.6.2009 do 8.6.2009 byla žalobkyně v léčeni lékaře. Správní orgán neuznal důvody, které žalobkyně uvedla jako důvody, které by bránily v podání žádosti v zákonem stanovené lhůtě. Uvedené usnesení obsahuje poučení, ve kterém je uvedeno, že proti usnesení lze podat u Inspektorátu cizinecké policie, oddělení povolování pobytu odvolání k Ředitelství služby cizinecké policie, a to ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení.

Podáním ze dne 9.7.2009 podala žalobkyně proti uvedenému usnesení odvolání. V podaném odvolání žalobkyně poukázala na to, že byla v pracovní neschopnosti v období od 1.6. do 8.6.2009, žádost podala dne 10.6.2009, tedy ve lhůtě tří pracovních dnů po zániku důvodů, které bránily nezávisle na vůli žadatelce tomu, aby žádost podala dříve.

O odvolání rozhodla Policie České republiky, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání zamítla jako opožděně podané. Správní orgán konstatoval, že odvolání bylo podáno dne 10.6.2009, bylo adresováno a doručeno nikoli prvostupňovému, nýbrž odvolacímu orgánu. Ten neprodleně odvolání zaslal prvostupňovému orgánu, jemuž bylo odvolání doručeno až dne 15.7.2009, po uplynutí zákonem stanovené doby. Vzhledem k datu doručení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu (dne 29.6.2009) je nutno odvolání považovat za opožděně podané. Závěrem odvolací orgán konstatoval, že neshledal důvody pro přezkumné řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, když odvolání neobsahuje skutečnosti odůvodňující jeho posouzení jako podnět při zkoumání rozhodnutí, k obnově řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplývá, že uvedené odvolání adresováno Ředitelství služby cizinecké policie v Praze, tomuto správnímu orgánu, který ve věci vystupoval jako odvolací správní orgán, bylo odvolání také prostřednictvím pošty zasláno. Policii České republiky, Službě cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie v Praze doručeno dne 13.7.2009, tento orgán neprodleně postoupil v odvolání prvostupňovému správnímu orgánu, jemuž bylo odvolání doručeno dne 15.7.2009.

Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proto, že bylo podáno opožděně. To znamená, že předmětem řízení bylo posouzení otázky, zda odvolání podala žalobkyně včas či nikoliv. Správní orgán dospěl k závěru, že odvolání bylo žalobkyní podáno po zákonem stanovené lhůtě, když v rozporu s poučením, které bylo uvedeno v prvostupňovém správním rozhodnutí, nebylo odvolání adresováno a zasláno prvostupňovému orgánu, ale přímo orgánu odvolacímu. Ten sice učinil neprodleně úkony k tomu, aby odvolání bylo prvostupňovému správnímu orgánu doručeno, nicméně stalo se tak poté, kdy již zákonem stanovená lhůta pro podání odvolání uplynula.

Při posuzování důvodnosti žaloby ve správním soudnictví musí soud zohlednit předmět správního řízení. V daném případě odvolací orgán dospěl k závěru, že odvolání bylo žalobkyní podáno opožděně, bylo proto povinností soudu posoudit, zda závěr správního orgánu o tom, že odvolání bylo podáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty, má oporu v obsahu spisového materiálu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně v této zásadní otázce neuplatňuje žádné konkrétní námitky, soud v obecné poloze konstatuje, že usnesení

prvostupňového správního orgánu ze dne 29.6.2009 obsahuje řádné poučení o tom, že odvolání je nutno podat u tohoto orgánu. To znamená, že v daném případě platila obecná 15 denní lhůta pro podání odvolání, jež je stanovena v § 83 odst. 1 správního řádu. V rámci běhu této odvolací lhůty odvolání prvostupňovému správnímu orgánu doručeno nebylo. Závěr žalovaného o tom, že žalobkyně podala odvolání opožděně, soud neshledal nesprávným.

Soud neshledal žalobu důvodnou ani v té části, v níž žalobkyně polemizuje se závěry správních orgánů o tom, že žádost o povolení k pobytu podala žalobkyně včas. Žalobkyně netvrdí žádné konkrétní skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že opačný právní názor, který zaujaly správní orgány (totiž že žádost byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty) je nezákonný v podané žalobě neuvádí. Samotná skutečnost, že správní orgány zaujaly jiný právní názor než žalobkyně, nepostačuje k tomu, aby bylo zahájeno přezkumné řízení. Žalovaný správní orgán skutečnost, že neshledal podmínky pro zahájení přezkumného řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, byť ve stručné formě. Je však zřejmé, že tuto otázku žalovaný zvažoval. Smyslem a cílem ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá.

Z důvodů výše uvedených dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech v řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nebylo přiznáno. Žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. listopadu 2012

JUDr.Hana Veberová
předsedkyně senátu